ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΦΕΣΕΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη αποδοποιημένη σημείωση και έκδοση του με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2026.09.03 11:37:46 EEST, Ο Γραμματέας: ILIAS DELIGIANNIS

ΑΠΟΦΑΣΗ 9296 /2026

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης Α΄ έφεσης: 87760/3893/15-09-2022

Αριθμός έκθεσης κατάθεσης Β΄ έφεσης: 18548/869/04-03-2022

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Ιωάννη Μαμαδά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, ο οποίος ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Σταυρούλα Βόρτσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του κατά τη δικάσιμο της 16ης Ιανουαρίου 2026, για να κρίνει την υπόθεση που αναφέρεται στη διαφορά μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ ΤΗΣ Α΄ ΕΦΕΣΗΣ – ΠΡΟΣ Ο Η ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ: νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», το οποίο εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ακαδημίας αριθμός 40) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 090016565 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου του Βασιλικής Κουβίδη του Θεοδώρου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22524), κατοίκου Αθηνών (οδός Φειδίου αριθμός 2), που κατάθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ ΤΗΣ Α' ΕΦΕΣΗΣ – ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ – ΠΡΟΣ ΑΣ Η ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ: (1) [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] Αττικής, (οδός [redacted] αριθμός [redacted], κάτοχου του [redacted] αριθμού φορολογικού μητρώου, (2) [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] Αττικής, (οδός [redacted] αριθμός [redacted], κάτοχου του [redacted] αριθμού φορολογικού μητρώου, οι οποίοι παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου τους [redacted] Καλαποθάκη του Παναγιώτη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 31486), κατοίκου Πεύκης Αττικής (οδός Βαλτετσίου αριθμός 2), που κατάθεσε προτάσεις, (3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμός 8) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 996866969 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Χρήστου Χρυσανθοκόπουλου του Ιωάννη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22668), κατοίκου Αθηνών (οδός Θεμιστοκλέους αριθμός 1), που κατάθεσε προτάσεις, (4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αριθμός 40) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094014249 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν παραστάθηκε, (5) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αριθμός 86) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094014201 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν παραστάθηκε, (6) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «HELLENIC POST CREDIT Α.Ε.», αντί της οποίας εμφανίστηκε η καθολική της διάδοχος ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμός 8) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 996866969 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Χρήστου Χρυσανθοκόπουλου του Ιωάννη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22668), κατοίκου Αθηνών (οδός Θεμιστοκλέους αριθμός 1), που κατάθεσε προτάσεις, και (7) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής

(Λεωφόρος Συγγρού αριθμός 187) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094019245 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν παραστάθηκε.

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ ΤΗΣ Β' ΕΦΕΣΗΣ – ΕΙΔΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΗΝ Η ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ: μονοπρόσωπης ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «CEPAL HELLAS ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφόρος Συγγρού αριθμός 209-211) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 800715056 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου της Χριστίνας Δημοπούλου του Χαραλάμπους (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 43627), κατοίκου Αθηνών (οδός Χαριλάου Τρικούπη αριθμός 51), που κατάθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ ΤΗΣ Β' ΕΦΕΣΕΙΣ – ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ – ΠΡΟΣ ΟΥΣ Η ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ: (1) [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] (οδός [redacted] αριθμός [redacted], κατόχου του [redacted] αριθμού φορολογικού μητρώου, (2) [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] Αττικής (οδός [redacted] αριθμός [redacted], κατόχου του [redacted] αριθμού φορολογικού μητρώου, οι οποίοι παραστάθηκαν διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου τους [redacted] Καλαποθάκη του Παναγιώτη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 31486), κατοίκου Πεύκης Αττικής (οδός Βαλτετσίου αριθμός 2), που κατάθεσε προτάσεις, (3) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμός 8) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 996866969 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Χρήστου Χρυσανθοκόπουλου του Ιωάννη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22668), κατοίκου Αθηνών (οδός Θεμιστοκλέους αριθμός 1), που κατάθεσε προτάσεις, (4) ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αριθμός 40) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094014249 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν

παραστάθηκε, **(5)** ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αριθμός 86) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094014201 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν παραστάθηκε, **(6)** νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», το οποίο εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ακαδημίας αριθμός 40) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 090016565 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας Δικηγόρου του Βασιλικής Κουβίδη του Θεοδώρου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22524), κατοίκου Αθηνών (οδός Φειδίου αριθμός 2), που κατάθεσε προτάσεις, **(7)** ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «HELLENIC POST CREDIT A.E.», αντί της οποίας εμφανίστηκε η καθολική της διάδοχος ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμός 8) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 996866969 αριθμού φορολογικού μητρώου και παραστάθηκε διά του πληρεξούσιου Δικηγόρου της Χρήστου Χρυσανθοκόπουλου του Ιωάννη (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 22668), κατοίκου Αθηνών (οδός Θεμιστοκλέους αριθμός 1), που κατάθεσε προτάσεις, και **(8)** ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στη Νέα Σμύρνη Αττικής (Λεωφόρος Συγγρού αριθμός 187) και νόμιμα εκπροσωπείται, είναι κάτοχος του 094019245 αριθμού φορολογικού μητρώου και δεν παραστάθηκε.

ΤΟ ΕΚΚΑΛΟΥΝ ΤΗΣ Α΄ ΕΦΕΣΗΣ κατάθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου την 08-09-2022 την από 05-09-2022 έφεσή του κατά της με αριθμό [redacted]/21-09-2020 απόφασης του ως άνω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε μερικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted]/04-01-2017 αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης με αντικείμενο την υπαγωγή των οφειλών τους προς το εκκαλούν της Α΄ έφεσης και προς τις υπόλοιπες εφεσίβλητες της Α΄ έφεσης στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010. Σχετικά συντάχθηκε η με αριθμό [redacted]/08-09-2022 έκθεση κατάθεσης δικογράφου. Την 15-09-2022 το εκκαλούν της Α΄ έφεσης κατάθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου αντίγραφα της κατά τα ανωτέρω έφεσής του και της εκκαλούμενης με αυτήν απόφασης.

Σχετικά συντάχθηκε η με αριθμό 87760/3893/15-09-2022 έκθεση κατάθεσης δικογράφου και η συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο που μνημονεύεται στην αρχή της απόφασης, αυτή δε εγγράφηκε στο με στοιχεία ΙΑΑ (ΜΟΝ) πινάκιο υπό τον αριθμό 12.

Η **ΕΚΚΑΛΟΥΣΑ ΤΗΣ Β' ΕΦΕΣΗΣ** κατάθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου την 22-02-2022 την από 21-02-2022 έφεσή του κατά της με αριθμό [redacted]/21-09-2020 απόφασης του ως άνω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε μερικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted]/04-01-2017 αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Β' έφεσης με αντικείμενο την υπαγωγή των οφειλών τους προς τις υπόλοιπες εφεσίβλητες της Β' έφεσης στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010. Σχετικά συντάχθηκε η με αριθμό 912/23/22-02-2022 έκθεση κατάθεσης δικογράφου. Την 04-03-2022 η εκκαλούσα της Β' έφεσης κατάθεσε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου αντίγραφα της κατά τα ανωτέρω έφεσής της και της εκκαλούμενης με αυτήν απόφασης. Σχετικά συντάχθηκε η με αριθμό 18548/869/04-03-2022 έκθεση κατάθεσης δικογράφου και η συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 19ης Σεπτεμβρίου 2025, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που μνημονεύεται στην αρχή της απόφασης, αυτή δε εγγράφηκε στο με στοιχεία ΙΑΑ (ΜΟΝ) πινάκιο υπό τον αριθμό 28.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, τηρήθηκαν τα με αριθμό 1775/16-01-2026 πρακτικά συζήτησης του παρόντος Δικαστηρίου.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted]/15-09-2022 έφεση και η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης [redacted]/04-03-2022 έφεση, οι οποίες πρέπει να συνεκδικαστούν, καθώς αμφότερες

βάλουν κατά της ίδιας απόφασης, ενώ με τη συνεκδίκασή τους επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης στον παρόντα βαθμό δικαιοδοσίας (άρθρα 246 και 524 παρ. 1 εδ. α΄ ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα και προς το άρθρο 3 εδ. β΄ του ν. 3869/2010).

ΙΙ. Από τις με αριθμούς 5821/12-10-2022, 5823/12-10-2022 και 5817/12-10-2022 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Ευαγγέλου Ασημάκη, τις οποίες προσκομίζει το εκκαλούν της Α΄ έφεσης, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο, η οποία μνημονεύεται στην αρχή της απόφασης, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τέταρτη, την πέμπτη και την έβδομη των εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης αντίστοιχα. Ωστόσο, καμία από αυτές δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο αυτή, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, ενώ παραστάθηκε το εκκαλούν και οι υπόλοιποι εφεσίβλητοι. Συντρέχει, επομένως, νόμιμη περίπτωση να εξεταστεί κατ' ουσίαν η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση ερήμην της τέταρτης, της πέμπτης και της έβδομης των εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης (άρθρο 764 παρ. 2 εδ. β΄ ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 3 εδ. β΄ του ν. 3869/2010).

ΙΙΙ. Από τις με στοιχεία 11782Β/12-07-2022 και 11723Β/12-07-2022 εκθέσεις επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών Στυλιανής Τσαχουρίδου και από την με αριθμό 3648/12-07-2022 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών Γεωργίου Τσουλού, τις οποίες προσκομίζει η εκκαλούσα της Β΄ έφεσης, αποδεικνύεται ότι επικυρωμένο αντίγραφο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεσης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 19ης Σεπτεμβρίου 2025 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τέταρτη, την πέμπτη και την όγδοη των εφεσίβλητων της Β΄ έφεσης αντίστοιχα. Κατά τη δικάσιμο αυτή όμως η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που μνημονεύεται στην αρχή της απόφασης με

σχετική σημείωση στο δικείο πινάκιο, η οποία ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων (άρθρο 226 παρ. 4 εδ. δ' ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα), χωρίς επομένως να απαιτείται εκ νέου κλήση της τέταρτης, της πέμπτης και της όγδοης των εφεσίβλητων της Β' έφεσης. Ωστόσο, οι τελευταίες δεν παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στη δικάσιμο αυτή, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο δικείο πινάκιο, ενώ παραστάθηκαν η εκκαλούσα και οι υπόλοιποι εφεσίβλητοι της Β' έφεσης. Συντρέχει, επομένως, νόμιμη περίπτωση να εξεταστεί κατ' ουσίαν η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση ερήμην της τέταρτης, της πέμπτης και της όγδοης των εφεσίβλητων της Β' έφεσης (άρθρο 764 παρ. 2 εδ. β' ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 3 εδ. β' του ν. 3869/2010).

IV. Η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση κατά της με αριθμό 272/21-09-2020 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, η οποία εκδόθηκε μετά από συζήτηση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 εδ. β' του ν. 3869/2010 σε συνδυασμό προς τα άρθρα 741επ. ΚΠολΔ) και με την οποία έγινε μερικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α' έφεσης με αντικείμενο την υπαγωγή των οφειλών τους προς το εκκαλούν της Α' έφεσης και προς τις υπόλοιπες εφεσίβλητες της Α' έφεσης στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010, αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 17Α εδ. α' ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα, όπως η πρώτη από τις ανωτέρω διατάξεις ίσχυε πριν την κατάργησή της από τη διάταξη του άρθρου 52 του ν. 5134/2024), στην περιφέρεια του οποίου βρισκόταν η έδρα του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, έχει δε ασκηθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα από το εκκαλούν, στο οποίο επιδόθηκε η κατά τα ανωτέρω αίτηση (άρθρα 495 παρ. 1 και 2, 498 παρ. 1 εδ. α' και παρ. 2, 511, 513 παρ. 1 περ. β' εδ. α', 518 παρ. 2, 520 παρ. 1, 741, 761 και 762 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς τα άρθρα 3 εδ. β' και 14 του ν. 3869/2010), δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του

πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου την 21-09-2020, δηλαδή εντός της νόμιμης προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλούμενης απόφασης, της οποίας επίδοση στο εκκαλούν της Α΄ έφεσης δεν αποδεικνύεται. Εξάλλου, το τελευταίο απαλλάσσεται από την υποχρέωση κατάθεσης του παραβόλου, το οποίο οριζόταν από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 εδ. α΄ περ. Α΄ υποπερ. α΄ ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό της προβολής και τη βασιμότητα των επιμέρους λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα).

V. Η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση κατά της με αριθμό [redacted]/21-09-2020 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, η οποία εκδόθηκε μετά από συζήτηση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 3 εδ. β΄ του ν. 3869/2010 σε συνδυασμό προς τα άρθρα 741επ. ΚΠολΔ) και με την οποία έγινε μερικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Β΄ έφεσης με αντικείμενο την υπαγωγή των οφειλών τους προς τους υπόλοιπους εφεσίβλητους της Β΄ έφεσης στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010, αρμόδια εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρο 17Α εδ. α΄ ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα, όπως η πρώτη από τις ανωτέρω διατάξεις ίσχυε πριν την κατάργησή της από τη διάταξη του άρθρου 52 του ν. 5134/2024), στην περιφέρεια του οποίου βρισκόταν η έδρα του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου, έχει δε ασκηθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα από την εκκαλούσα με την ιδιότητα της διαχειρίστριας των απαιτήσεων της ειδικής διαδόχου της τέταρτης εφεσίβλητης της Β΄ έφεσης (άρθρα 495 παρ. 1 και 2, 498 παρ. 1 εδ. α΄ και παρ. 2, 511, 513 παρ. 1 περ. β΄ εδ. α΄, 518 παρ. 2, 520 παρ. 1, 741, 761 και 762 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς τα άρθρα 3 εδ. β΄ και 14 του ν. 3869/2010), δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου την 22-02-2022, δηλαδή εντός της νόμιμης προθεσμίας των δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της εκκαλούμενης απόφασης, της οποίας επίδοση στην εκκαλούσα της Β΄ έφεσης δεν

αποδεικνύεται. Εξάλλου, η τελευταία κατάθεσε κατά την άσκηση της έφεσής της το παράβολο, το οποίο ορίζεται από τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 3 εδ. α' περ. Α' υποπερ. α' ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα, όπως σχετικά βεβαιώνεται από τη Γραμματέα του Ειρηνοδικείου Χαλανδρίου επί της με αριθμό 912/23/22-03-2022 έκθεσης κατάθεσης δικογράφου. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση και να εξεταστεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό της προβολής και τη βασιμότητα του μοναδικού της λόγου (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα).

VI. Με την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτησή τους οι δύο πρώτοι εφεσίβλητοι της Α΄ και της Β΄ έφεσης ισχυρίζονταν ότι στερούνται πτωχευτικής ικανότητας και ότι έχουν περιέλθει σε γενική και μόνιμη αδυναμία προς πληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους. Με βάση τους ισχυρισμούς τους αυτούς ζητούσαν να υπαχθούν στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010 οι χρηματικές οφειλές τους προς τους πιστωτές τους, στους οποίους επιδόθηκε η αίτησή τους, και να εξαιρεθεί από την αναγκαστική εκποίηση προς ικανοποίηση αυτών το διαμέρισμα συνιδιοκτησίας τους, το οποίο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία τους.

Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη απόφασή του έκανε μερικά δεκτή την κατά τα ανωτέρω αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ και της Β΄ έφεσης. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται τώρα: (α) το εκκαλούν της Α΄ έφεσης για τους λόγους, οι οποίοι διαλαμβάνονται στην έφεσή τους, και ζητά να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, ώστε να απορριφθεί η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτηση, και να καταδικαστούν οι δύο πρώτοι εφεσίβλητοι της Α΄ έφεσης στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων για αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, και (β) η εκκαλούσα της Β΄ έφεσης για τον λόγο, ο οποίος διαλαμβάνεται στην έφεσή της, και ζητά να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση,ώστε να απορριφθεί η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης

7312/1727/04-01-2017 αίτηση, και να καταδικαστούν οι δύο πρώτοι εφεσίβλητοι της Β΄ έφεσης στην καταβολή των δικαστικών της εξόδων για αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

VII. Από την ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 1 και 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 συνάγεται ότι το ορισμένο του περιεχόμενου αίτησης με αντικείμενο την ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου προϋποθέτει ότι μνημονεύονται σε αυτήν τα ακόλουθα πραγματικά στοιχεία: **(α)** ότι ο αιτών είναι φυσικό πρόσωπο, το οποίο στερείται πτωχευτικής ικανότητας, **(β)** ότι βαρύνεται με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τρίτους, οι οποίες υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω νόμου, **(γ)** ότι έχει περιέλθει σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας προς πληρωμή των οφειλών αυτών και **(δ)** ότι δεν έχει λάβει χώρα άλλη χρονικά προγενέστερη απαλλαγή του από τα χρέη του στο παρελθόν με βάση τη διαδικασία του ν. 3869/2010. Περαιτέρω, στο δικόγραφο της κατά τα ανωτέρω αίτησης πρέπει να προσδιορίζονται: **(αα)** η περιουσιακή κατάσταση και τα οποιασδήποτε φύσης εισοδήματα του ίδιου του αιτούντος και του συζύγου του, **(ββ)** η ταυτότητα των πιστωτών του και οι απαιτήσεις καθενός από αυτούς κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, **(γγ)** η οικογενειακή του κατάσταση, τα προστατευόμενα από αυτόν πρόσωπα, προς τα οποία υπέχει νόμιμη υποχρέωση διατροφής, και οι δαπάνες διαβίωσης του ίδιου και της οικογένειάς του και **(δδ)** τυχόν μεταβιβάσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων του επί ακινήτων, στις οποίες προέβη κατά την τελευταία τριετία πριν από την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησής του. Τέλος, πρέπει να διαλαμβάνεται στην αίτηση σαφές και ορισμένο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών, στις οποίες αναφέρεται αυτή, με ρύθμιση για όλους τους πιστωτές και τις απαιτήσεις τους και να διατυπώνεται αίτημα δικαστικής ρύθμισης των εν λόγω οφειλών και εξαίρεσης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας, για την περίπτωση που δεν τελεσφορήσει η προσπάθεια για προδικαστικό συμβιβασμό. Οποιαδήποτε έλλειψη, η οποία αφορά στα υπό (α) έως (δ) στοιχεία επιφέρει ως έννομη συνέπειά της την αοριστία της αίτησης, η οποία όμως ενόψει του ανακριτικού συστήματος που διέπει τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και της εν γένει ελαστικότητας που χαρακτηρίζει τη διαδικασία αυτή, μπορεί να θεραπευτεί κατ'

εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 745 και 765 ΚΠολΔ τόσο σε κάθε στάση της πρωτοβάθμιας δίκης, όσο και ενώπιον του δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου. Από την άλλη, ελλείψεις που αναφέρονται στα υπό (αα) έως (δδ) στοιχεία δεν επηρεάζουν την πληρότητα της αίτησης, αλλά συνιστούν παράβαση του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης που καθιερώνεται από τη διάταξη του άρθρου 10 του ν. 3869/2010, η οποία επιφέρει τις έννομες συνέπειες που ορίζονται από την εν λόγω διάταξη μόνο εφόσον μπορεί να αποδοθεί σε δόλο ή σε βαριά αμέλεια του οφειλέτη και υπό τη δικονομική προϋπόθεση της παραδεκτής πρότασής της από τους πιστωτές του τελευταίου. Σε κάθε περίπτωση και κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 745 ΚΠολΔ η αίτηση μπορεί παραδεκτά να συμπληρωθεί και κατά το μέρος της που αναφέρεται στα ανωτέρω στοιχεία έως το πέρας της συζήτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου (ΑΠ 438/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1384/2018 και επίσης Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων-4η έκδοση, 2016, άρθρο 4, αριθ. 7-8 και 11-12, σελ. 115-117 και Βενιέρη σε Βενιέρη-Κατσά, Εφαρμογή του Ν 3869/2020 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2016, σελ. 252επ.). Εξάλλου, από τη διαφορά στη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010 αναφορικά με τα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματα του αιτούντος αφενός και τις μεταβιβάσεις εμπράγματων δικαιωμάτων του επί ακινήτων αφετέρου προκύπτει ότι σε ό,τι αφορά τα πρώτα, η υποχρέωση του αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στα περιουσιακά στοιχεία και τα εισοδήματά του κατά το χρόνο της άσκησης της αίτησής του. Βέβαια, στην πράξη ο αιτών οφειλέτης μνημονεύει στο δικόγραφό του και τα εισοδήματά του κατά τα προηγούμενα της άσκησης της αίτησής του έτη, χωρίς ωστόσο η πρακτική αυτή να επιβάλλεται από συγκεκριμένη διάταξη, αλλά έχει ευρέως υιοθετηθεί προς εξυπηρέτηση της απόδειξης του ισχυρισμού του περί της περιέλευσής του σε μόνιμη και γενική αδυναμία προς πληρωμή και παράλληλα προς αντίκρουση ενδεχόμενης ένστασης των πιστωτών του περί της συνδρομής δόλου στο πρόσωπό του.

Στην προκείμενη περίπτωση, από τη συνοπτική παράθεση του περιεχομένου της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτησης, η οποία λαμβάνει χώρα ανωτέρω, προκύπτει ότι αυτή περιλαμβάνει όλα τα κατά νόμο αναγκαία στοιχεία για τη δικαστική εκτίμηση της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας, όπως αυτά προσδιορίζονται ανωτέρω στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης. Εξάλλου, σύμφωνα προς όσα εκτίθενται στο νομικό μέρους του παρόντος τμήματος της απόφασης, στα αναγκαία στοιχεία για την ορισμένη διατύπωση της ως άνω αίτησης δεν περιλαμβάνονται ούτε ο χρόνος ανάληψης των προς ρύθμιση οφειλών, ούτε τα στοιχεία των σχετικών συμβάσεων, ούτε η συμφωνημένη διάρκεια της εξυπηρέτησης των αναληφθεισών υποχρεώσεών τους, ούτε η εξειδίκευση των επιμέρους όρων των συμβάσεων αυτών, ούτε η ύπαρξη τυχόν εμπράγματων εξασφαλίσεων των αντίστοιχων αξιώσεων των πιστωτών των αιτούντων, ούτε βέβαια η παράθεση των πραγματικών γεγονότων που οδήγησαν στην επικαλούμενη από τους αιτούντες γενική και μόνιμη αδυναμία τους προς πληρωμή. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε επαρκώς ορισμένη την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτηση, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο, παρά τα όσα περί του αντιθέτου αβάσιμα ισχυρίζεται η εκκαλούσα της Β΄ έφεσης με τον μοναδικό λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεσης.

VIII. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 ορίζεται ότι «φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 4 για ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής». Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από τη γενική θεωρία του αστικού δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταίσματος, προβλέπεται στη διάταξη

του άρθρου 330 ΑΚ, με την οποία ορίζεται ότι «ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίσθηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του». Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταίσματος, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και την νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως γίνεται δεκτή και στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 ΠΚ, το οποίο ορίζει ότι «με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξης επίσης όποιος γνωρίζει ότι με την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται». Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που «θέλει» την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξης του και, παρά ταύτα, δεν αφίσταται αυτής. Αντίθετα με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξης του και το «αποδέχεται». Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφιστάμενη ενοχή. Περαιτέρω από τη διατύπωση της παρ. 1 εδ. α΄ του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην «περιέλευση» του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο ανάληψης της οφειλής όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη της τελευταίας. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο είτε είναι αρχικός είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον

οφειλέτη εκείνον ο οποίος καρπούται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Συνεπώς, η εξαιτίας του δόλου μόνιμη αδυναμία του οφειλέτη δεν είναι αναγκαίο να εμφανισθεί μετά την ανάληψη του χρέους αλλά μπορεί να υπάρχει και κατά την ανάληψη αυτού, όταν δηλαδή ο οφειλέτης ήδη από την αρχή, αναλαμβάνοντας το χρέος, γνωρίζει ότι με βάση τα εισοδήματά του και τις εν γένει ανάγκες του δεν μπορεί να το εξυπηρετήσει. Περίπτωση ενδεχόμενου δόλου συντρέχει και όταν ο οφειλέτης συμφωνεί με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, προβλέποντας ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγήσει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και όμως αποδέχεται το αποτέλεσμα αυτό. Αξίωση πρόσθετων στοιχείων για τη συγκρότηση του δόλου στο πρόσωπο του οφειλέτη κατά την ανάληψη του χρέους, όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος ή η παράλειψη του πιστωτικού ιδρύματος να προβεί στις αναγκαίες έρευνες της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου. Ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών χρεών του περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, δηλαδή σε ένα υποκειμενικό στοιχείο, χωρίς να είναι ανάγκη προσθήκης και άλλων, κατά τα ανωτέρω, αντικειμενικών στοιχείων. Τέλος, όπως προκύπτει από την πρόβλεψη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του πιο πάνω άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και για αυτό παραλείφθηκε στο νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο, ήτοι με σαφή έκθεση των γεγονότων που τον θεμελιώνουν (άρθρο 262 παρ. 1 ΚΠολΔ) και να τον αποδείξει (ΑΠ 53/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ

1174/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 427/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 156/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 65/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με βάση όσα αναλυτικά εκτίθενται ανωτέρω, για το ορισμένο της ένστασης πιστωτή περί της συνδρομής δόλου του οφειλέτη ως προς την περιέλευσή του σε γενική και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του δεν αρκεί η απλή μνεία της απόλαυσης από μέρους του μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, μετά από σχετικές συμφωνίες με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων, παρά την από μέρους του πρόβλεψη του ενδεχόμενου της περιέλευσής του στην κατά τα ανωτέρω προσδιοριζόμενη οικονομική κατάσταση, αλλά απαιτείται σαφής και ορισμένη αναφορά των εξής στοιχείων: **(α)** των τραπεζικών προϊόντων, τα οποία αποτέλεσαν το αντικείμενο σχετικών συμβάσεων μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, καθώς και του αρχικού και του τελικού ύψους των οικονομικών υποχρεώσεων του οφειλέτη, οι οποίες απορρέουν από τις συμβάσεις αυτές, **(β)** του χρονικού σημείου κατάρτισης των κατά τα ανωτέρω συμβάσεων μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του, **(γ)** των οικονομικών δυνατοτήτων του οφειλέτη κατά το χρόνο κατάρτισης των συμβάσεων με τους πιστωτές του, από τις οποίες απορρέουν οι προς ρύθμιση υποχρεώσεις του, καθώς και των ευλόγως αναμενόμενων μελλοντικών οικονομικών του δυνατοτήτων και **(δ)** της θεμελιωμένης στα ανωτέρω οικονομικά δεδομένα πρόβλεψης του οφειλέτη περί της περιέλευσής του στην κατά τα ανωτέρω δυσμενή οικονομική κατάστασης της της αποδοχής του ενδεχόμενου αυτού (ΑΠ 1105/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 601/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1508/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 183/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 166/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 59/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 53/2020, ΑΠ 1174/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 427/2019, ΑΠ 515/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 65/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με τις προτάσεις που κατάθεσε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, το εκκαλούν της Α΄ έφεσης πρότεινε την ένσταση της δόλιας περιέλευσης των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας προς πληρωμή, χωρίς να επικαλείται το σύνολο των

στοιχείων, τα οποία είναι αναγκαία, ώστε να καταστεί ορισμένο το περιεχόμενο της ένστασής του αυτής και τα οποία αναλυτικά προσδιορίζονται ανωτέρω στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης, περιορίστηκε δε να μνημονεύσει το συνολικό ύψος των οφειλών των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης, καθώς και το συνολικό ύψος των απορρεουσών υποχρεώσεών τους από το δανεισμό τους σε μηνιαία βάση. Με το περιεχόμενό της αυτό, οι ελλείψεις του οποίου δεν συμπληρώθηκαν από το εκκαλούν της Α΄ έφεσης ούτε στο πλαίσιο της συζήτησης της υπό κρίση έφεσης παρά τη σχετική δικονομική δυνατότητα που παρέχει σε αυτό η διάταξη του άρθρου 765 ΚΠολΔ, η κατά τα ανωτέρω προταθείσα ένσταση είναι, ενόψει και όσων παρατίθενται ανωτέρω στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης, απορριπτέα ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλούμενη απόφασή του απέρριψε ως αβάσιμη στην ουσία της την κατά τα ανωτέρω ένσταση και έκανε δεκτή την αίτηση των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης, κατέληξε σε ορθή κατ' αποτέλεσμα δικαστική κρίση, παρά τα όσα αβάσιμα υποστηρίζει το εκκαλούν της Α΄ έφεσης με τον πρώτο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης, συντρέχει δε νόμιμη περίπτωση να αντικατασταθεί η αιτιολογία της εκκαλούμενης απόφασης σχετικά με την απόρριψη της εν λόγω ένστασης από την αιτιολογία που διαλαμβάνεται στην παρούσα απόφαση (άρθρο 534 ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα).

ΙΧ. Από την ερμηνεία της διάταξης του άρθρου 1 παρ. 1 εδ. α΄ του ν. 3869/2010 σε συνδυασμό προς τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 ΠτΚ συνάγεται ότι ως αδυναμία πληρωμής νοείται η έλλειψη ρευστότητας, δηλαδή η απουσία των χρηματικών μέσων, τα οποία είναι αναγκαία για την εξυπηρέτηση των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του αιτούντος οφειλέτη και των αναγκών διαβίωσης του ίδιου και των προστατευόμενων από αυτόν μελών της οικογένειάς του, όπως αυτές προσδιορίζονται υπό το πρίσμα της διασφάλισης της αξιοπρεπούς τους διαβίωσης, και τα οποία κατά κανόνα προέρχονται από τα χρηματικά διαθέσιμά του κυρίως σε τραπεζικές καταθέσεις και από τα τακτικά ή έκτακτα έσοδά του, αλλά και από το προϊόν της εκποίησης της άμεσα ρευστοποιήσιμης περιουσίας του.

Αντίθετα, η ύπαρξη περιουσίας του οφειλέτη, η οποία δεν είναι άμεσα ρευστοποιήσιμη, δεν επηρεάζει ούτε βελτιώνει τη ρευστότητά του και κατ' επέκταση τη δυνατότητά του προς προσήκουσα εκπλήρωση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών του. Σε κάθε περίπτωση, για την υπαγωγή των οφειλών του στη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010 η αδυναμία αυτή του αιτούντος οφειλέτη πρέπει να είναι μόνιμη, δηλαδή να μην απορρέει από παροδικά αίτια και να στερείται οποιασδήποτε προοπτικής ανατροπής της στο άμεσο μέλλον, και γενική, δηλαδή να μην αναφέρεται αποκλειστικά στην ικανοποίηση μεμονωμένων υποχρεώσεων του αιτούντος οφειλέτη, αλλά να έχει λάβει τέτοια έκταση, ώστε να οδηγεί κατά την αντίληψη των συναλλαγών στο συμπέρασμα ότι ο αυτός έχει παύσει να εξυπηρετεί κατά τρόπο γενικό τις υποχρεώσεις του έναντι των πιστωτών του. Για την κατάφαση της κατά τα ανωτέρω αδυναμίας αρκεί η διαπίστωση αρνητικής σχέσης των χρηματικών μέσων του αιτούντος οφειλέτη ως προς τις αναγκαίες δαπάνες για την προσήκουσα εξυπηρέτηση των οφειλών του και την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, η οποία πρέπει να συντρέχει τόσο κατά το χρονικό σημείο της κατάθεσης της αίτησής του, όσο και κατά το χρόνο της συζήτησής της στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου (βλ. σχ. ΑΠ 208/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1460/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 639/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1208/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ και επίσης Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων-4η έκδοση, 2016, άρθρο 1, αριθ. 15-30, σελ. 43επ., σελ. 115-117, και Βενιέρη σε Βενιέρη-Κατσά, Εφαρμογή του Ν 3869/2020 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2016, σελ. 140επ.). Εξάλλου, σε περίπτωση που οποιοσδήποτε λόγος έφεσης αναφέρεται στη συνδρομή της αδυναμίας του αιτούντος προς πληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία θεμελιώνουν αυτή, πρέπει να συντρέχουν ενόψει της διάταξης του άρθρου 765 ΚΠολΔ και κατά το χρόνο συζήτησης της έφεσης (βλ. σχ. Κρητικό, ό.π., άρθρο 14, αριθ. 49, σελ. 529, Βενιέρη, ό.π., σελ. 665 και επίσης Αρβανιτάκη σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, Ερμηνεία ΚΠολΔ[2],

Άρθρα 682-738Α, 739-866, 867-903, Ασφαλιστικά μέτρα – Διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας – Διαιτησία, 2020, άρθρο 765, αριθ. 3, σελ. 448).

Στην προκείμενη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης του το εκκαλούν της Α΄ έφεσης αμφισβητεί την ορθότητα της κρίσης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου σχετικά με την κατάγνωση της συνδρομής στο πρόσωπο των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης της νόμιμης προϋπόθεσης της περιέλευσής τους σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας προς πληρωμή, επικαλούμενο ότι δεν έλαβε χώρα μεταβολή τους ύψους των εισοδημάτων τους, χωρίς ωστόσο να αμφισβητεί την αρνητική σχέση των τελευταίων προς το ύψος των υποχρεώσεων που ανέλαβαν. Με το περιεχόμενό του αυτό ο δεύτερος λόγος της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης στερείται, ενόψει όσων αναλυτικά εκτίθενται σχετικά στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης, βασιμότητας, καθώς η μεταβολή του εισοδήματος του αιτούντος οφειλέτη δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο της έννοιας της αδυναμίας προς πληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του.

Χ. Με τον τρίτο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης του το εκκαλούν της Α΄ έφεσης ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του την ύπαρξη οφειλής της δεύτερης εφεσίβλητης της Α΄ έφεσης προς το ίδιο, καθώς και ότι δεν εκτίμησε σωστά το ύψος της οφειλής του πρώτου εφεσίβλητου της Α΄ έφεσης προς το ίδιο και ζητά την εξαφάνιση του κεφαλαίου της εκκαλούμενης απόφασης, το οποίο αναφέρεται στη ρύθμιση των οφειλών των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης. Με το περιεχόμενό του αυτό όμως ο τρίτος λόγος της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης είναι απορριπτέος ως απαραδέκτως προτεινόμενος λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, καθώς επ΄ ουδενί το εκκαλούν της Α΄ έφεσης δεν υποστηρίζει ότι τα επικαλούμενα από αυτό σφάλματα της εκκαλούμενης απόφασης οδήγησαν σε δυσμενέστερους σε βάρος του όρους στο πλαίσιο της ρύθμισης των οφειλών των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης.

XI. Με τον τέταρτο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης του το εκκαλούν της Α΄ έφεσης ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο προέβη σε προσδιορισμό της αξίας του ακινήτου, το οποίο εξαιρέθηκε από την αναγκαστική εκποίηση προς ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης, με βάση το σύστημα αντικειμενικού προσδιορισμού αξιών ακινήτων και χωρίς να καταφύγει σε έκθεση εκτίμησης ειδικά διορισμένου εκτιμητή. Με το περιεχόμενό του αυτό ο υπό εξέταση λόγος έφεσης στερείται βασιμότητας, καθώς από το περιεχόμενο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7312/1727/04-01-2017 αίτησης και των προτάσεων, τις οποίες κατάθεσαν κατά τη συζήτηση αυτής ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου οι παρασταθέντες διάδικοι, προκύπτει ότι από καμία πλευρά δεν υποβλήθηκε αίτημα για τον προσδιορισμό της αξίας του εν λόγω ακινήτου με βάση την εμπορική του αξία, ώστε να καταστεί αναγκαίο να διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη, σύμφωνα προς τα οριζόμενα από τη διάταξη του άρθρου 9 του ν. 3869/2010.

XII. Με τον πέμπτο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης του το εκκαλούν της Α΄ έφεσης ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο παρέλειψε να προσδιορίσει την τρέχουσα και μελλοντική δυνατότητα μέγιστης αποπληρωμής των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης. Με το περιεχόμενό του αυτό ο υπό εξέταση λόγος είναι απορριπτέος ως απαραδέκτως προτεινόμενος λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, καθώς το εκκαλούν δεν επικαλείται ότι η κατά τα ανωτέρω παράλειψη του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου επέφερε δυσμενέστερους σε βάρος του όρους στο πλαίσιο της ρύθμισης των οφειλών των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης.

XIII. Με τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 85 παρ. Α1 του ν. 3995/2011, ορίζεται ότι: «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει χωρίς δόλο σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο

δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών οι οποίες: είτε α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4, είτε β) προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, από διοικητικά πρόστιμα, χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του ν. 3586/2007, όπως ισχύουν (Α΄ 151). 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη δύναται να γίνει μία μόνο φορά». Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 62 του ν. 2214/1994 ορίζεται ότι για την εξυπηρέτηση και ασφάλιση των τοκοχρεολυτικών δανείων που χορηγούνται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για την απόκτηση πρώτης κατοικίας από δημοσίους υπαλλήλους, συνταξιούχους και λοιπούς δικαιούμενους κατά την κείμενη νομοθεσία, κάθε δανειζόμενος υποχρεούται να εκχωρήσει υπέρ του δανειστή: α) μέχρι τα 6/10 όλων γενικά τω τακτικών μηνιαίων απολαβών του (μισθό, επιδόματα, μηνιαία αναλογία δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα, ΔΙΒΕΕΤ κ.λπ.), β) μέχρι τα 6/10 της κύριας και επικουρικής σύνταξής του και όλων γενικά των μερισμάτων και άλλων παροχών που τακτικά λαμβάνει από τα ασφαλιστικά του ταμεία, γ) από το εφάπαξ βοήθημα που χορηγείται σ' αυτόν από οποιοδήποτε ασφαλιστικό του φορέα ή από την οριζόμενη από την εργατική νομοθεσία αποζημίωση λόγω λύσεως της εργασιακής σχέσεως (παρ. 1). Οι πιο πάνω εκχωρήσεις είναι ισχυρές καταργούμενης κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διατάξεως (παρ. 2). Τροποποιήσεις και συμπληρώσεις του άρθρου 25 του ν. 2214/1994 επέφεραν οι νόμοι 3453/2006 και 3867/2010. Κατά το άρθρο 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010 με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων μπορεί ύστερα από αίτηση του υπόχρεου να καθορίζονται όροι εξυπηρέτησης, επιμέρους συμφωνίες των δανειακών συμβάσεων και η διευθέτηση των τόκων υπερημερίας των μη κανονικά εξυπηρετούμενων οποιουδήποτε είδους δανειακών συμβάσεων που έχει χορηγήσει προς

φυσικά πρόσωπα το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι στη ρύθμιση του ν. 3869/2010 υπάγονται και οφειλές από στεγαστικά δάνεια, τα οποία το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων χορήγησε σε υπαλλήλους που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας και τα οποία δάνεια οι δανειολήπτες εξοφλούν με επιτρεπόμενη κατά νόμο προεκχώρηση του οριζομένου ποσοστού των μηνιαίων απολαβών τους. Ο νόμος με την άνω ρύθμιση θέλησε να υπαχθούν στις ρυθμίσεις του χρηματικές οφειλές από δάνεια προς όλους τους πιστωτές (ιδιώτες και μη), στην περίπτωση δε που ήθελε να εξαιρέσει από το νόμο τις εκ δανείων οφειλές προς το ανωτέρω πιστωτικό ίδρυμα θα το είχε πράξει ρητά, όπως έπραξε με την προσθήκη της γ΄ περίπτωσης στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του νόμου με το άρθρο 20 παρ. 15 του ν. 4019/2011, όπου προβλέφθηκε εξαίρεση από την προκείμενη ρύθμιση των χορηγούμενων δανείων σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 15 και 17 του ν. 3588/2007, ενώ η οφειλή προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε στις προβλεπόμενες εξαιρέσεις του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Σε κάθε περίπτωση, δεν προκύπτει εξαίρεση των οφειλών από την εν λόγω κατηγορία δανείων από τη διαδικασία ρύθμισης του ν. 3869/2010 ούτε από τη ρύθμιση του άρθρου 25 παρ. 6 του ν. 3867/2010, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στο δανειολήπτη να ζητήσει-επιτύχει με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του και ευνοϊκότερους όρους εξυπηρέτησης των υποχρεώσεών του από τη δανειακή σύμβαση που έχει καταρτίσει (ΑΠ 1031/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε, η εξαίρεση των δανείων του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων από τη ρύθμιση του ν. 3869/2010 προσκρούει στην αρχή της ισότητας, η οποία κατοχυρώνεται με τη διάταξη του άρθρου 4 του Συντάγματος, καθώς θα αποστερούσε τους οφειλέτες του ως άνω νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου από την έννομη προστασία που απολαμβάνουν οι υπόλοιποι οφειλέτες με βάση τις ρυθμίσεις του ν. 3869/2010, η οποία δεν αναπληρώνεται από τις διατάξεις του ν. 3867/2010, δεδομένου ότι με τη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 6 του εν λόγω νόμου θεσπίζονται όροι διευκόλυνσης της εξυπηρέτησης των κατά τα ανωτέρω δανείων, χωρίς

όμως να παρέχεται η δυνατότητα απαλλαγής από τις οφειλές που απορρέουν από αυτά (ΑΠ 1379/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με τον έκτο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης του το εκκαλούν της Α΄ έφεσης παραπονείται ότι η συμπερίληψη των απαιτήσεων του ίδιου κατά των δύο πρώτων εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης, για τις οποίες είχε προηγηθεί επιμήκυνση του χρόνου επιμήκυνσής τους, έλαβε χώρα κατά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου. Ωστόσο, σύμφωνα προς όσα αναλυτικά μνημονεύονται ανωτέρω στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης, οι αιτιάσεις του εκκαλούντος της Α΄ έφεσης, οι οποίες αποτελούν το περιεχόμενο του υπό εξέταση λόγου, στερούνται βασιμότητας.

XIV. Με τις διατάξεις του ν. 3869/2010 εισάγεται συλλογική διαδικασία αντιμετώπισης της αφερεγγυότητας ιδιωτών, της οποίας οι επιμέρους ρυθμίσεις υπερισχύουν ως ειδικότερες των διατάξεων σχετικά με την ικανοποίηση των επιμέρους απαιτήσεων που εντάσσονται στη διαδικασία αυτή. Επομένως, τόσο η εξυπηρέτηση της ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων του οφειλέτη, όσο και η αποπληρωμή του ποσού για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του από την αναγκαστική εκποίηση λαμβάνουν χώρα αποκλειστικά με βάση τις διατάξεις του ν. 3869/2010, οι οποίες ορίζουν τόσο τον τρόπο καταβολής των σχετικών ποσών, όσο και τις έννομες συνέπειες σε περίπτωση αθέτησης των σχετικών υποχρεώσεων του οφειλέτη και με βάση τις οποίες ιδρύεται μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του νόμιμη ενοχή, από την οποία απορρέουν υποχρεώσεις αυτοτελείς και διακριτές από τις αρχικές συμβατικές υποχρεώσεις του οφειλέτη, ενώ η ικανοποίηση αυτών επιφέρει ως έννομη συνέπειά της την απόσβεση των αρχικών συμβατικών απαιτήσεων σε βάρος του οφειλέτη. Ενόψει των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο στην εκκαλούμενη οριστική απόφασή του δεν περιέλαβε διάταξη σχετικά με την παρακράτηση των ποσών, τα οποία όρισε να καταβληθούν από τους δύο πρώτους εφεσίβλητους της Α΄ έφεσης στο εκκαλούν της Α΄ έφεσης, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο, παρά τις

αιτιάσεις του εκκαλούντος της Α' έφεσης, οι οποίες αποτελούν το περιεχόμενο του έβδομου λόγου της της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης.

XV. Από την ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 1 (όπως η αυτή ίσχυε πριν την αντικατάστασή της από τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 4336/2015 και εφαρμόζεται και επί της παρούσας υπόθεσης με βάση τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 2 παρ. 5 του ίδιου νόμου), 4 παρ. 1 (όπως αυτή ίσχυε πριν την αντικατάστασή της από τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 4336/2015 και εφαρμόζεται και επί της παρούσας υπόθεσης με βάση τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 2 παρ. 5 του ίδιου νόμου) και του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 (όπως η αυτή ίσχυε πριν την αντικατάστασή της από τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 1 παρ. 17 του ν. 4336/2015 και εφαρμόζεται και επί της παρούσας υπόθεσης με βάση τη διάταξη του άρθρου 2 ΠΑΡ. Α ΥΠΟΠΑΡ. Α.4. άρθρο 2 παρ. 5 του ίδιου νόμου) προκύπτει ότι η ρύθμιση των χρεών του φυσικού προσώπου που έχει περιέλθει σε κατάσταση γενικής και μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του έχει συλλογικό χαρακτήρα, δηλαδή καταλαμβάνει υποχρεωτικά το σύνολο των υποχρεώσεών του προς όλους τους πιστωτές του, εκτός από αυτές που ρητά εξαιρούνται από τον ίδιο νόμο. Επομένως, η άσκηση της ουσιαστικής αξίωσης με αντικείμενο την ρύθμιση των οφειλών οποιουδήποτε φυσικού προσώπου εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010, δεν δύναται να ελεγχθεί ως καταχρηστική στο πλαίσιο της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ κατά το μέρος της που αφορά σε έναν από τους περισσότερους πιστωτές του, όταν υφίσταται και έτερη νομική δυνατότητα ρύθμισης της οφειλής προς αυτόν, καθώς η συμπερίληψη της τελευταίας στην αίτηση για την υπαγωγή στη διαδικασία ρύθμιση του ν. 3869/2010 δεν αποτελεί επιλογή του αιτούντος οφειλέτη, αλλά υποχρέωσή του που απορρέει από το νόμο, με συνέπεια το αυτή να εκφεύγει του ελέγχου καταχρηστικότητας της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ.

Στην προκείμενη περίπτωση, το εκκαλούν της Α΄ έφεσης με τον όγδοο και τελευταίο λόγο της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεσης παραπονείται για την απόρριψη από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο της ένστασής του περί καταχρηστικής άσκησης από τους δύο πρώτους εφεσίβλητους της αίτησής τους. Ωστόσο, ενόψει όσων αναλυτικά εκτίθενται στο νομικό μέρος του παρόντος τμήματος της απόφασης, οι σχετικές αιτιάσεις του εκκαλούντος στερούνται οποιασδήποτε βασιμότητας.

XVI. Με βάση όσα μνημονεύονται ανωτέρω, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμες στην ουσία τους τόσο η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση, όσο και η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση. Ωστόσο, δεν συντρέχει νόμιμη περίπτωση να περιληφθεί στην παρούσα απόφαση διάταξη σχετικά με τα δικαστικά έξοδα οποιουδήποτε από τους διαδίκους (άρθρο 8 παρ. 6 εδ. β΄ ΚΠολΔ). Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου που κατατέθηκε από την εκκαλούσα της β΄ έφεσης κατά την άσκηση της έφεσης (άρθρο 495 παρ. 3 εδ. α΄ περ. Α΄ υποπερ. α΄ ΚΠολΔ σε συνδυασμό προς το άρθρο 741 του ίδιου Κώδικα).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση και την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση ερήμην της τέταρτης, της πέμπτης και της έβδομης των εφεσίβλητων της Α΄ έφεσης και της τέταρτης, της πέμπτης και της όγδοης των εφεσίβλητων της Β΄ έφεσης και αντιμωλία των υπόλοιπων διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** στην ουσία την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 87760/3893/15-09-2022 έφεση.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** στην ουσία την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 18548/869/04-03-2022 έφεση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο του παραβόλου που κατατέθηκε από την εκκαλούσα κατά την άσκηση της έφεσης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων Δικηγόρων τους, την 31-08-2026.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

